

மேசியாவாகிய இயேசுவின் வம்ச வரலாறு

(1:1-17)

மத்தேயு சவிசேஷத்தின் தொடக்க வசனங்கள் (1:1-17), வேதாகமத்தில் பயனற்ற வசனங்களாக அடிக்கடி கண்ணோக்கப் படுகின்றன. மாணவர்களில் சிலர், இவற்றைத் தேவையற்றவை எனக் கருதி, தாண்டிச் செல்ல விரும்புகின்றனர். இவற்றை மத்தேயு, தமது சவிசேஷத்தில் உள்ளடக்கியது ஏன்? மற்றும் இவைகள் என்ன நோக்கத்திற்காக இங்குள்ளன? பொதுவாகக் கூறுவதென்றால், வேதாகமத்தில் வம்சவரலாறுகள், கோத்திரத்தை நிலைநிறுத்தவே, முதன்மையாகத் தரப்பட்டுள்ளன. டக்ளஸ் S ஹஃப்மேன் அவர்கள், “வம்சவழிகளை முன்னுரையாகக் கொண்ட, நோவா மற்றும் ஆபிரகாம் ஆகியோரின் [பழைய ஏற்பாட்டு] விபரங்கள் போன்றே, [மத்தேயுவும்] இயேசுவின் வாழ்வு பற்றிய தமது விபரக்குறிப்பை, ஒரு வம்சவழி விபரத்தைக் கொண்டு தொடங்கினார் என்று விளக்கப்படுத்தினார் (ஆதியாகமம் 5:1-32 மற்றும் 11:10-32).”¹

வம்சவழி அட்டவணைகள் குடும்பத் தொடர்புகளைத் தீர்மானிப்பதால், அவைகள் எப்போதுமே, வரிசை முறையில் நிறைவானவையாக இருப்பதில்லை; பெயர்கள் விட்டுவிடப் பட்டிருக்கலாம் (1:8, 11ன் மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்). அப்படிப்பட்ட விட்டுவிடுதல் என்பது, வேதாகம எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் ஒரு பொதுவான வழக்கமாக இருந்தது. ஒருவேளை பதிவேட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்காக, அல்லது குறிப்பிட்ட தனிநபர்கள், பெயர் குறிப்பிடத் தகுதியற்றவர்களாக இருந்ததால், ஒரு சில தலைமுறைகள் விட்டுவிடப் பட்டிருக்கலாம். இந்த வம்சவழிகள், உறவுகளை நிலைநாட்டுவதற்கு முழுமையானதாக இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை.

கானான் நாட்டில் யூதர்கள் தங்கள் உரிமைச் சொத்துக்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக, தங்கள் குடும்ப மரபுரிமைகளை நிரூபிப்பதற்கு, வம்சவழிகளைப் பயன்படுத்தினர் (எண்ணாகமம் 26:52-56). பாபிலோனிய அடிமைத் தளையிலிருந்து திரும்பிய பின்பு, சில ஆசாரியர்கள் “தங்கள் முன்னோர்களின் பதிவில்” தங்கள் குடும்ப உறவின் ஆதாரத்தைக் கண்டறிய இயலாதிருந்தனர். இதன் விளைவாக, “இவர்கள் ... ஆசாரிய ஊழியத்திற்கு விலக்கமானவர்கள் என்று எண்ணப்பட்டார்கள்” (எஸ்றா 2:61, 62). அவ்விஷயத்தில் அவர்களின் வம்சவழிகள் அவர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானதென்று நிரூபிக்கப்பட்டது.

இதுமேயானான (ஏதோமியனான) பெரிய ஏரோது, அவரது வம்சவழியை முக்கியத்துவமாகக் கொண்ட இன்னொரு நபராக இருந்தார். அவர் “யூதர்களின்

அரசர்” என்று அங்கீகரிக்கப்பட விரும்பினார், மற்றும் அவர் தமது அரியணைக்குப் போட்டியாளர் யாரையும் சகிக்கக்கூடாதவராக இருந்தார். அவர் தமது சொந்த மனைவி, அவளுடைய இரண்டு சகோதரர்கள் மற்றும் தமது சொந்த மகன்கள் மூன்று பேர் ஆகியோர் உட்படத் தமது வழியில் குறுக்கிட்ட எவரையும் கொலை செய்வித்தார். “ஏரோதுவின் மகனாக இருப்பதைக் காட்டிலும் அவனது பன்றியாக இருப்பது நல்லது” என்று அவரைப் பற்றி அகஸ்து ராயன் கூறியதாக அறிக்கை செய்யப்பட்டது.² ஏரோது ஒரு யூதராக நடந்து கொண்டதால், அவர் ஒரு பன்றியைக் கொல்ல மாட்டார்; ஆனால் அவர் தமது சொந்த மகன்களைக் கொலைசெய்தல் பற்றி மனச்சாட்சி உறுத்துதல் எதுவும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது தெளிவு. ஜூலியஸ் ஆஃபிரிக்கானஸ் அவர்களின் கூற்றுப்படி, ஏரோது தமது உரிமை கோருதலைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக, வம்சவழிப் பதிவேடுகளை அழித்தார்,³ மற்றும் தமக்குச் சாதகமாக வரலாற்றை மீண்டும் எழுதச் செய்வித்தார். இவன் - கிறிஸ்துவை ஆராதிக்க கீழ்த்திசையில் இருந்து வந்த ஞானிகளால் ஏமாற்றப்பட்டு - “தான் சாஸ்திரிகளிடத்தில் திட்டமாய் விசாரித்த காலத்தின்படியே, பெல்லகேமீலும் அதின் சகல எல்லைகளிலுமிருந்த இரண்டு வயதுக்குட்பட்ட எல்லா ஆண்பிள்ளைகளையும் கொலைசெய்த” (2:16) - அரசனாக இருந்தான்.

மேலே விவரிக்கப்பட்ட வரலாற்றுப் பின்னணியின் எதிரில் மத்தேயு தமது சவிசேஷ விபரத்தை எழுதினார். மத்தேயு கூறும் வம்சவழி விபரங்கள், இயேசுவின் பூமிக்குரிய தகப்பனாகக் கருதப்பட்ட யோசேப்பின் வழியாகக் கண்டறியப் பட்டுள்ளன, லூக்கா 3:23-38ல் உள்ள வம்சவழி விபரங்கள், மரியாளின் குடும்பத்தின் வழியாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளன என்று, ஒரு பிரபலமான கண்ணோக்கக் கருத்து உரைக்கிறது. இவ்விஷயத்தில் லூக்கா, மரியாளின் மூலமாக இயேசுவின் இயல்பான வம்ச வழியைப் பட்டியலிடுகிறார், மற்றும் மத்தேயு, அவர் [இயேசு] யோசேப்பின் வளர்ப்பு மகன் என்ற வகையில் அவரது இராஜரீக (அல்லது சட்டப்பூர்வ) வம்ச வழியை அளிக்கிறார்.⁴ இயேசு “தாவீதின் மகனாக” இருந்தார், எனவே இஸ்ரவேலின் அரியணைக்கு உரிமை நிறைந்த வாரிசாக இருந்தார் என்று நிரூபித்தல், மத்தேயுவுக்கு மிகவும் முக்கியமானதாக இருந்தது (1:1). தாவீதின் சந்ததியில் மேசியாவை உலகத்திற்குக் கொண்டுவருவதாக, நாத்தான் தீர்க்கதரிசியின் மூலமாகத் தேவன் வாக்களித்து இருந்தார் (2 சாமுவேல் 7:12-16).

வம்சவழி விபரங்களில் வேறுபாடுகள்

மத்தேயு சவிசேஷத்தின் வம்சவழி விபரம் (மத்தேயு 1:1-17)

லூக்கா சவிசேஷத்தின் வம்சவழி விபரம் லூக்கா (லூக்கா 3:23-38)

1. புத்தகத்தின் தொடக்கத்தில் அமைந்துள்ளது
2. மூன்று பிரிவுகள் (14+14+14)
3. ஆபிரகாம் முதல் இயேசு வரை
4. “பெற்றான்” (இறங்கு வரிசைகள்)

1. இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்திற்குப் பின்பு அமைந்துள்ளது
2. பிரிவுகள் இல்லை
3. இயேசு முதல் ஆதாம்/தேவன் வரை
4. “குமாரன்” (ஏறு வரிசைகள்)

5. பெண்களையும்
சகோதரர்களையும்
உள்ளடக்குகிறது

5. முன்னோர்களை மாத்திரம்
உள்ளடக்குகிறது

6. தாவீதின் மகனான
சாலொமோனின் மூலமாக சந்தி

6. தாவீதின் மகனான நாத்தான்
மூலமாக சந்தி

அறிமுகம் (1:1)

¹ஆபிரகாமின் குமாரனாகிய தாவீதின் குமாரனான இயேசு மேசியாவின் வம்ச வரலாறு.

வசனம் 1. இந்த முதல் வசனம், பின்தொடரும் வம்சவழி அட்டவணைக்கு அறிமுகமாகச் செயல்படுகிறது. “வம்ச வரலாறு” (*biblos genesesōs*) என்ற சொற்றொடர், “தொடக்கம் அல்லது தோற்றம் பற்றிய புத்தகம்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. இந்தச் சொற்றொடர் மத்தேயு புத்தகம் முழுவதையும் குறிப்பிடக் கூடியதாக இருக்கையில், “பெரும்பான்மையான கல்வியாளர்கள் நினைக்கிறபடி” இது வம்சவழியை மாத்திரம் குறிப்பிடச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது.⁵ *Genesis* என்ற வார்த்தை, செப்துவஜிந்த வேதாகமத்தில் அடிக்கடி காணப்படுகிறது என்ற உண்மை, இந்த முடிவை ஆதரிக்கிறது (காண்க ஆதியாகமம் 5:1; 6:9; 10:1, 32; 11:10, 27).

இது மேசியாவாகிய இயேசுவின் வம்சவழி விபரமாக உள்ளது. டொனால்டு A. ஹேங்கர் அவர்கள், “[பழைய ஏற்பாட்டிலும்] யூத பாரம்பரியத்திலும் உள்ள வம்சவழி விபரங்கள், எப்போதுமே தங்கள் பெயரை, பட்டியலின் முதல் பெயரான, முன்பெயரில் இருந்தே எடுத்து ஆளுகின்றன” என்று உற்றுக்கவனித்துள்ளார்.⁶ இந்தத் தனித்தன்மை, இயேசுவின் மாபெரும் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது.

இயேசு, “அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்” என்று கிரேக்க மொழியில் அர்த்தப்படுகிற, மற்றும் எபிரேய மொழியில் “மேசியா” (*Mashiach*) என்பதற்குச் சமமான பெயரான, “கிறிஸ்து” (*Christos*) என்று அழைக்கப் பட்டுள்ளார். NASB வேதாகமம், *Christos* என்பதை, “மேசியா” என்று மிகச்சில முறைகளே மொழிபெயர்த்துள்ளது (1:1, 16, 17; 2:4; யோவான் 1:41; 4:25). “கிறிஸ்து” என்பது தோற்ற காலத்தில் இயேசுவின் இயற்பெயராக இருந்திருக்க, இது காலபோக்கில் அவரது துணைப் பெயராகப் பயன்படுத்தப் பட்டது.

1ம் வசனம், இயேசு கிறிஸ்துவின் வம்சவழியில் திறவுகோல் பாத்திரங்களை முன்னிலைப் படுத்துகிறது (1:17ன் மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்). தாவீதின் குமாரன் என்ற சொற்றொடர், தாவீதின் வம்சவழியில் இயேசுவை உறுதியாக வேருன்றுகிறது, இது தேவன் தமது வாக்குத்தத்தங்களை காத்துக்கொண்டுள்ளார் என்பதைச் செயல்விளக்கப் படுத்துகிறது. 2 சாமுவேல் 7:12 ல் தாவீதினிடம் கர்த்தர், “கர்ப்பப்பிறப்பாகிய உன் சந்ததியை எழுப்பப்பண்ணி, அவன் ராஜ்யத்தை நிலைப்படுத்துவேன்” என்று கூறியிருந்தார் (காண்க சங்கீதம் 89:29; 132:11; லூக்கா 1:32; நட்படிகள் 2:30-36). மத்தேயு சுவிசேஷத்தில், “தாவீதின் குமாரன்” என்பது இயேசுவிற்கு மேசியாத்துவ இயற்பெயராக அடிக்கடி பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது (9:27; 12:23; 15:22; 20:30,

31; 21:9, 15; 22:42). “தாவீதின் பரம்பரை என்ற வகையில் அவர் தகாதவழியில் அரசாட்சியைக் கைப்பற்றியவராயிராமல், தேவனுடைய மக்களை சட்டபூர்வமாக ஆளுகை செய்பவராக இருக்கிறார்.”⁷

இயேசு ஆபிரகாமின் குமாரன் என்றும் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளார். வியோன் மோரீஸ் அவர்கள் பின்வருமாறு விளக்கம் அளித்தார்:

இஸ்ரவேல் மக்களை ஒரு விசேஷித்த கருத்தில், தேவனுடைய மக்கள் என்ற வகையில் பிரித்து அமைக்க இருப்பதாக, ஆபிரகாமுடன் தேவன் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தினார் (ஆதியாகமம் 12:2-3; 15:17-21; 17:1-14). இஸ்ரவேல் மக்கள் அனைவரும், இந்த மாபெரும் முற்பிதாவின் சந்ததியாராக இருந்ததில் பெருமிதம் கொண்டனர், மற்றும் விசுவாசித்தவர் என்ற வகையில் மிகச்சிறந்த உதாரணமாக இவரீது கிறிஸ்தவர்கள் விசேஷித்த வகையில் விருப்பம் கொண்டனர் (குறிப்பாக ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் பவுல் இதைக் கொண்டுவருகிறார்).⁸

இந்த விவரிப்பு இயேசுவை, பிதாவாகிய ஆபிரகாம் வரையிலும் பின்சென்று அவரது வம்சவழியில் வைப்பது மாத்திரமின்றி, இவரே ஆபிரகாமுக்குத் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தின் நிறைவேற்றமாக இருக்கிறார் என்றும் செயல்விளக்கப் படுத்துகிறது. ஆபிரகாமிடத்தில் கர்த்தர், “பூமியிலுள்ள வம்சங்களெல்லாம் உனக்குள் ஆசீர்வதிக்கப்படும்” என்று கூறியிருந்தார் (ஆதியாகமம் 12:3). பிற்பாடு அவர், “உன் சந்ததிக்குள் பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்” என்று கூறினார் (ஆதியாகமம் 22:18). கிறிஸ்துவே ஆபிரகாமின் அந்த “சந்ததி”யாக இருக்கிறார் என்று பவுல் விளக்கப்படுத்தினார் (கலாத்தியர் 3:16). இவர் மூலமாகவே எல்லா மக்களினங்களும் ஆசீர்வதிக்கப் படுகின்றன (காண்க 28:18-20).

முற்பிதாக்கள் (1:2-6அ)

²ஆபிரகாம் ஈசாக்கைப் பெற்றான்; ஈசாக்கு யாக்கோபைப் பெற்றான்; யாக்கோபு யூதாவையும் அவன் சகோதரனையும் பெற்றான்; ³யூதா பாரேசையும் சாராவையும் தாமாரினிடத்தில் பெற்றான்; பாரேஸ் எஸ்ரோமைப் பெற்றான்; எஸ்ரோம் ஆராமைப் பெற்றான்; ⁴ஆராம் அம்மினதாபைப் பெற்றான்; அம்மினதாப் நகசோனைப் பெற்றான்; நகசோன் சல்மோனைப் பெற்றான்; ⁵சல்மோன் போவாசை ராகாபினிடத்தில் பெற்றான்; போவாஸ் ஓபேதை ருத்தினிடத்தில் பெற்றான்; ஓபேத் ஈசாயைப் பெற்றான்; ⁶ஈசாய் தாவீது ராஜாவைப் பெற்றான்.

வம்சவழியின் இந்த முதல் பிரிவு (1:2-6அ), ஆபிரகாமில் தொடங்கி தாவீது வரையிலும், இஸ்ரவேல் மக்களின் முற்பிதாக்களைப் பட்டியல் இடுகிறது. இது பழைய ஏற்பாட்டில் காணப்படும் வம்சவழிகளுடன் (ரூத் 4:18-22; 1 நாளாகமம் 1:28, 34; 2:1-15) இசைவிணக்கமாக உள்ளது.

வசனம் 2. ஆபிரகாம், ஊர் என்ற கல்தேய நாட்டின் ஊரில் இருந்து கானான் நாட்டிற்குக் குடி பெயரும்படி அழைக்கப்பட்டார் (ஆதியாகமம் 15:7; 24:7; நடபடிகள் 7:2-4). அவரது சந்ததியின் மூலமாக தேவன், இஸ்ரவேல்

மக்களினத்தைக் கட்டியெழுப்புவார்; மற்றும் இஸ்ரவேல் மக்களினத்தில் இருந்து, உலகத்தின் இரட்சகராகிய கிறிஸ்து வருவார்.

ஈசாக்கு, ஆபிரகாமின் முதிர் வயதில், அவருக்குத் தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்த மகனாக இருந்தார் (ஆதியாகமம் 15:4; 21:1-3). தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்கள் இஸ்ரவேல் வழியாக அல்ல (ஆதியாகமம் 16:1-16; 17:15-22), ஆனால் ஈசாக்கின் வழியாகவே நிறைவேற்றப்பட்டன.

ஈசாக்கு, இரட்டையர்களான ஏசா மற்றும் யாக்கோபு என்பவர்களுக்குத் தந்தையானார். யாக்கோபு முதலில் பிறந்தவராக இராவிட்டாலும், தேவனுடைய உடன்படிக்கை மக்களைக் கட்டி எழுப்ப, அவரையே தேவன் தேர்ந்து கொண்டார் (ஆதியாகமம் 25:23).

யாக்கோபு, பன்னிரெண்டு மகன்களுக்குத் தந்தையானார், அவர்களில் ஒருவர் யூதா என்று பெயரிடப்பட்டிருந்தார். யூதா ஒரு இராஜரீகக் கோத்திரமாகும் என்று யாக்கோபு தீர்க்கதரிசனம் உரைத்து இருந்தார்: “யூதா பாலசிங்கம், ... சமாதான கர்த்தர் வருமளவும் செங்கோல் யூதாவைவிட்டு நீங்குவதும் இல்லை, நியாயப்பிரமாணிக்கள் அவன் பாதங்களை விட்டு ஒழிவதும் இல்லை; ஜனங்கள் அவரிடத்தில் சேருவார்கள்” (ஆதியாகமம் 49:9, 10). தாவீது இராஜாவும் (1:6அ) அவரது சந்ததியார்களும், வம்சவழியின் இரண்டாவது குழுவில் இடம் பெற்றனர் (1:6ஆ-11), அவர்கள் யாவரும் யூதாவின் வழித்தோன்றல்களாக இருந்தனர். நிறைவாக, இயேசு “யூதா கோத்திரத்துச் சிங்கமும் தாவீதின் வேருமானவ”ராக இருக்கிறார் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:5).

“பன்னிரெண்டு முற்பிதாக்களைப் பற்றியும் ஒன்றாகப் பேசுவது வழக்கமாக இருந்தது என்பதால் அல்லது இந்தப் பன்னிரெண்டு கோத்திரங்களும் இஸ்ரவேல் மக்கள் என்பதாலும் இவர்கள் யாவருமே மேசியாவின் மீது சமமான ஆர்வம் கொண்டிருப்பார்கள் என்பதாலும். இந்த வம்சவழி அட்டவணையில், [யூதாவையும் அவன் சகோதரரையும் என்ற சொற்றொடர் காணப்படுகிறது.]”¹⁰ நியாயமானதாகத் தோன்றுகிற இன்னொரு விளக்கத்தின்படி, இந்தச் சொற்றொடர், “இராஜரீக வம்சத்தின் சாத்தியமான பல முன்னோர்களில் இருந்து, யூதா மாத்திரமே தேர்ந்துகொள்ளப்பட்டார் என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது (ஆதியாகமம் 49:10).”¹⁰

வசனம் 3. யூதா பாரேசையும் சேராவையும் தாமாரினிடத்தில் பெற்றான்; பாரேஸ் எஸ்ரோமைப் பெற்றான். பாரேசும் சேராவும் ஆகிய இருவருமே குறிப்பிடப் பட்டுள்ளனர் என்ற உண்மையானது, அவர்கள் தாயின் வயிற்றில் கர்ப்பம் தரித்த தனிப்பட்ட சூழ்நிலைகளைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்கலாம். யூதா தமது மருமகளான தாமாரை, [அவளது கணவர் இறந்தபின்பு, அவரது சகோதரனைத் திருமணம் செய்து கொள்ளலாம் என்ற] வழக்கத்தின்படி, நியாயமாக நடத்தாததால், அவள் ஒரு வேசியைப் போல உடை உடுத்திக்கொண்டு, தனது மாமனாரை வஞ்சித்தாள், மற்றும் அவள் மூலமாக யூதா, இரட்டையர்களான மகன்களுக்குத் தந்தையானார் (ஆதியாகமம் 38:1-30).

இயேசுவின் வம்சவழியில் அட்டவணையிடப்பட்ட ஐந்து பெண்களில், தாமார் முதலாவதாகவும் மரியாள் கடைசியானவராகவும் உள்ளனர் (1:3, 5, 6, 16).¹¹ இவர்களில் முதல் நான்கு பெண்கள் - தாமார், ராகப், ரூத் மற்றும் பத்சேபாள் ஆகியோர் - தனிப்பட்ட சூழ்நிலைகளினால்

சூழப்பட்டு இருந்தனர். ஹஃப்மேன் அவர்கள், “ஓவ்வொருவரும் தங்கள் ஆண் துணைவருடனான தமது இணைவில், தனிப்பட்ட அல்லது அசாதாரணமான - அவதூறானதுமான - சிலவற்றைக் கொண்டிருந்தனர், மற்றும் இவர்கள் ஓவ்வொருவரும் (சிலர் தங்கள் சொந்த முன்முயற்சியானாலும் பெரும்பாலும் மாபெரும் தனிப்பட்ட இடர்ப்பாட்டினாலும்) தேவனுடைய திட்டத்தில் முக்கியமான பணிப்பொறுப்பைக் கொண்டிருந்தனர்” என்று எழுதினார்.¹² ஓவ்வொரு விஷயத்திலும், அவர்களின் “அவப்பெயர் பிற்பாடு நீக்கப்பட்டது.”¹³

இந்த நான்கு பெண்களும், மரியாளால் செயல்படுத்தப்பட்ட தனிச்சிறந்த பணிப்பொறுப்பைச் சில வகையில் முன்நிழல் இட்டிருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது. இவர்கள், பரிசேயப் பாரம்பரியத்திலும் மேசியாத்துவ எதிர்பார்ப்பிலும், மகிமைப்பட வந்திருந்ததால், இயேசுவை யூதத்துவத் தலைவர்கள் புறக்கணித்தமைக்கு எதிராக வாதிட, அவரது பிறப்பைச் சுற்றிச் சூழ்ந்திருந்த சூழ்நிலைகளுக்கு எதிரான எந்த மறுப்புகளையும் எதிர்த்து வாதிடுவதற்கு, இவர்களை ஒருவேளை மத்தேயு பயன்படுத்தி இருக்கலாம்.¹⁴ இந்த நான்கு பெண்களுமே புறஜாதிகளாக இருந்தனர் என்பது, கிறிஸ்துவின் ஊழியம் எல்லா மக்களினத்திற்குமானது என்று சுட்டிக்காட்டுவதாகவும் இருக்கலாம்.

பேரேஸ் என்பவர் இரட்டையர்களால் முதலில் பிறந்தவராக இருந்தார், இவர் மூலமாகவே தாவீதின் சந்ததி என்ற இராஜரீக வம்சம் தோன்றியது (ரூத் 4:12, 18-22). அவர் எஸ்ரோனுக்குத் தந்தையானார், இவரின் மூலம் வந்த யாக்கோபின் சந்ததியார்கள் எகிப்திற்குச் சென்றனர் (ஆதியாகமம் 46:8, 12). இவரது மகனான ராம் என்பவர் எகிப்தில் பிறந்திருக்கலாம்.

வசனம் 4. பெரும்பாலும், ராமிற்கும் அம்மினதாபுக்கும் இடையில் பல தலைமுறைகள் இருந்தன என்பது, இஸ்ரவேல் மக்கள் எகிப்தில் 430 ஆண்டுகள் இருந்ததை விளக்க உதவும் (யாத்திராகமம் 12:40, 41). லூக்கா தமது வம்சவழி அட்டவணையில் “அம்மினதாப்” என்ற பெயரை உள்ளடக்கினார் (லூக்கா 3:33), இது அந்தக் காலக்கட்டத்தின்போது குறைந்தது ஒரு தலைமுறையையாவது பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது. அம்மினதாப், ஆரோனின் மாமனாராக இருந்தார் (யாத்திராகமம் 6:23), இந்த ஆரோன் இஸ்ரவேலின் பிரதான ஆசாரியர் ஆனார்.

அம்மினதாபின் மகன் நகசோன், எகிப்திலிருந்து விடுதலைப் பயணம் சென்ற காலத்தில் யூதா கோத்திரத்தின் தலைவராக இருந்தார் (எண்ணாகமம் 2:3, 4). இவர், முதல் ஜனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பில் ஈடுபட்டிருந்தார் (எண்ணாகமம் 1:7), புதிதாகக் கட்டப்பட்ட ஆசரிப்புக் கூடாரத்திற்குப் பலிகளைக் கொண்டு வந்தார் (எண்ணாகமம் 7:12-17), மற்றும் இவரது கோத்திரத்தார் வனாந்தரப் பயணத்தின்போது, புதிய இடம் ஒன்றைக் கண்டு அடையச் செல்லும் போது, இவரே அவர்களை வழிநடத்தினார் (எண்ணாகமம் 10:14).

நகசோனின் மகன் சல்மோன், யோசுவாவின் கீழ் கானான் நாட்டைக் கைப்பற்றுவதற்காகப் போர் செய்தார் என்பது உறுதி. 3 மற்றும் 4 ஆகிய வசனங்களில் உள்ள பல தனிநபர்களைப் போன்று, இவரைப் பற்றிப் பழைய ஏற்பாட்டில் கொஞ்சம் தகவலே கூறப்பட்டுள்ளது.

வசனம் 5. சல்மோன் போவாசை ராகாபினிடத்தில் பெற்றான். எரிகோ நகரத்தை பிடிக்கச் சென்ற வேளையில், அங்கிருந்த விலைமாதான ராகாப்,

இஸ்ரவேலின் ஒற்றர்கள் நிச்சயமாகவே பிடிபட்டு மரணத்தண்டனை அடைவார்கள் என்ற போது, அவர்களை ஒளித்து வைத்தாள் (யோசவா 2:1-7). அவர்களின் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவள் தனது உயிரைப் பயணம் வைத்தாள். இஸ்ரவேல் மக்களால் எரிகோ நகரம் பிடிபட்டபோது, அவள் தேவன் மீது கொண்டிருந்த விசுவாசத்தின் காரணமாக, அவளும் அவளது குடும்பத்தாரும் காக்கப்பட்டனர் (எபிரெயர் 11:31; யாக்கோபு 2:25). பிற்பாடு அவள், இஸ்ரவேல் மனிதரான சல்மோனைத் திருமணம் செய்துகொண்டாள், அவர்கள் ஒரு மகனைப் பெற்று அவருக்கு போவாஸ் என்று பெயரிட்டனர் (ரூத் 4:20, 21).

போவாஸ் ஒபேதை ரூத்தினிடத்தில் பெற்றான். அற்புதமான இந்த வரலாறு, ரூத்தின் புத்தகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. பெதலகேமில் வாழ்ந்த புகழ் பெற்ற மனிதரான போவாஸ், ரூத் என்ற பெயர் கொண்ட விதவையும் ஏழையுமான பெண் மீது பரிவிரக்கம் காண்பித்தார். போவாலை மணம் முடிக்கும் விருப்பத்தை முன்மொழிய ரூத், தானியம் அடிக்கும் களத்திற்குச் சென்று சொந்த இடர்ப்பாட்டை மேற்கொண்டாள் (ரூத் 3:6-14). பிற்பாடு அவள், ஒபேதைப் பெற்றெடுத்ததால், தாவீதின் வம்சவழியில் தொடர்ந்தாள் (ரூத் 4:1-17). மரியாள் வரையிலுமாகப் பட்டியல் இடப்பட்டுள்ள நான்கு பெண்களில், ரூத் என்பவள் மாத்திரமே நீதிநெறியுள்ள பெண் என்று குறிப்பிடப்பட முடியும். விக்கிரக ஆராதனை செய்யும் மோவாபிய இனத்தில் இருந்து வந்திருந்த போதிலும் (காண்க உபாகமம் 23:3), அவள் “குணசாலியாக” இருந்தாள் (ரூத் 3:11).

ஒபேத் ஈசாயை பெற்றான். ஒபேதுக்கும் ஈசாயிக்கும் இடையில் பல தலைமுறைகள் தாண்டி வரப்பட்டன என்பது உறுதி, இது நியாயாதிபதிகளின் காலத்தில் ஒருசில நூற்றாண்டுகளை விளக்கப் படுத்துவதாக இருக்கும் (நியாயாதிபதிகள் 11:26; 1 இராஜாக்கள் 6:1). எட்டு மகன்களைப் பெற்ற ஈசாய், பெதலகேமில் வாழ்ந்தார், அவர் ஆட்டு மந்தை ஒன்றைச் சொந்தமாகக் கொண்டிருந்தார் (1 சாமுவேல் 16:1-13; 17:12-18).

வசனம் 6ஆ. ஈசாயின் மகனான தாவீது தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு தீர்க்கதரிசியான சாமுவேலினால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார் (1 சாமுவேல் 16:11-13). அடுத்து வரும் குழுவில் (1:6ஆ-11) இருந்த மனிதர்கள் யாவரும் அரசர்களாக இருந்தபோதிலும், இவர் ஒருவரே, தலைமுறை அட்டவணையில் இராஜா என்று அடையாளப் படுத்தப்படுகிறார். அறிமுக உரையுடன் (1:1) காத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ள இந்த இலக்கிய அம்சம், தாவீது இராஜாவுக்கும் மேசியாவுக்கும் இடையில் ஒரு பலத்த பிணைப்பை உருவாக்குகிறது (1:16, 17). ஆகையால் தாவீது “இயேசுவின் முன்மாதிரியாக” செயல்படுகிறார்.¹⁵

தாவீது வழியில் வந்த இராஜாக்கள் (1:6ஆ-11)

⁶தாவீது ராஜா உரியாவின் மனைவியாயிருந்தவளிடத்தில் சாலொமோனைப் பெற்றான்; ⁷சாலொமோன் ரெகொபெயாமைப் பெற்றான்; ரெகொபெயாம் அபியாவைப் பெற்றான்; அபியா ஆசாவைப் பெற்றான்; ⁸ஆசா யோசபாதைப் பெற்றான்; யோசபாத் யோராமைப் பெற்றான்; யோராாம்

உசியாவைப் பெற்றான்; ⁹உசியா யோதாமைப் பெற்றான்; யோதாம் ஆகாசைப் பெற்றான்; ஆகால் எசேக்கியாவைப் பெற்றான்; ¹⁰எசேக்கியா மனாசேயைப் பெற்றான்; மனாசே ஆமோனைப் பெற்றான்; ஆமோன் யோசியாவைப் பெற்றான்; ¹¹பாபிலோனுக்குச் சிறைப்பட்டுப் போகுங்காலத்தில், யோசியா எகொனியாவையும் அவனுடைய சகோதரரையும் பெற்றான்.

பெயர்களின் இரண்டாவது குழு (1:6ஆ-11), தாவீதில் இருந்து வழித்தோன்றிய இராஜாக்களைப் பட்டியல் இடுகிறது. சாலொமோனில் இருந்து எகொனியா வரையிலுமான சந்ததி “மகிமையின் எச்சமாகவும் இராஜ வம்சத்தின் இறங்குமுகமாகவும்” உள்ளது.¹⁶

வசனம் 6ஆ. தாவீது ராஜா உரியாவின் மனைவியாயிருந்தவளிடத்தில் சாலொமோனைப் பெற்றான். கிரேக்க வசனம், “தாவீது, உரியாவுக்கு உரிய ஒருத்தியால் சாலொமோனுக்குத் தந்தையானார்” என்று மிகவும் இலக்கியத்துவமாகக் கூறுகிறது. NASB வேதாகமம், “பத்சோபர்” மற்றும் “மனைவி” என்ற வார்த்தைகளை, தெளிவிற்காக உள்ளுழைத்தாலும், கிரேக்க வசனம் இவற்றை உள்ளடக்குவதில்லை. தாவீது பத்சோபாருடன் விபசாரம் செய்தது மற்றும் அவளது கணவர் உரியாவைக் கொலை செய்யத் தொடர்ந்து திட்டம் தீட்டி நிறைவேற்றியது, மேலும் அதைப்பற்றி நாத்தான் தீர்க்கதரிசி கடிந்து கொண்டது ஆகியவை நன்கு அறியப்பட்டுள்ளன (2 சாமுவேல் 11:1-12:15அ). இந்த சூழ்நிலைகள், சங்கீதம் 51ல் விளக்கியுரைக்கப் பட்டுள்ள சாத்தியக்கூறுகொண்ட, தாவீதின் மனந்திரும்புதலுக்கு அவரை வழிநடத்தின.

தாவீது மற்றும் பத்சோபர் ஆகியோருக்குப் பிறந்த முதல் குழந்தை இறந்து போனாலும், அவர்கள் இரண்டாவதாக ஒரு மகனைப் பெற்று, அவனுக்கு சாலொமோன் என்று பெயரிட்டனர் (2 சாமுவேல் 12:15ஆ-25). தாவீது மேலும் பல மனைவிகளையும் - அரியணைக்குப் போட்டியிடும் மகன்கள் உட்பட - பிள்ளைகளையும் கொண்டிருந்தார். ஆகவே, பத்சோபர் மற்றும் நாத்தான் தீர்க்கதரிசி ஆகியோரின் தூண்டுதலினால், அவளது மகன் சாலொமோன் இராஜாவானார் (1 இராஜாக்கள் 1:11-31). பத்சோபர் “தேவனுடைய அருளிர்ச்சத்தின் இரகசியமான செயல்பாடுகளினால், தாவீதின் அரியணையின் வாரிசுகளினுடைய தாயானார்” என்று மெக்கார்வி குறிப்பிட்டார்.¹⁷

பத்சோபர் மூலமாக, தாவீதுக்கு பிறந்த மகனுக்கு நாத்தான் என்று பெயரிடப்பட்டது (2 சாமுவேல் 5:14; 1 நாளாகமம் 3:5). லூக்கா கொடுத்துள்ள வம்சவழி அட்டவணையானது, சாலொமோனின் பரம்பரை வழியே என்பதற்கு மாறாக, இவரது பரம்பரையின் வழியே இயேசுவை அடையாளப்படுத்துகிறது (லூக்கா 3:31).

வசனம் 7. சாலொமோன் தொடக்கத்தில் “கர்த்தர் மீது அன்புகூர்ந்திருந்தார்,” பிற்பாடு அவர் தம்மை வழிவிலக்கி நடத்திய “பல அந்நியப் பெண்களை” அன்புகூரத் தொடங்கினார் (1 இராஜாக்கள் 3:3; 11:1-13). சாலொமோனின் விக்கிரக ஆராதனையின் விளைவாக, கடைசியில் இஸ்ரவேல் இராஜ்யம் பிரிவுபட்டது (1 இராஜாக்கள் 11:26-40). சாலொமோனின் மகன் ரெகொபெயாம், தமது தந்தை கொண்டிருந்ததைக் காட்டிலும் கடுமையான உள்நாட்டுக் கொள்கைகளைத் தழுவினார், மற்றும் வடக்கில் இருந்த கோத்திரங்கள், யெரொபெயாமின் தலைமையின் கீழ் கலகம் செய்தனர் (1 இராஜாக்கள்

12:1-24). ஆகையால், ரெகொபெயாம் தொடங்கி எக்கோனியா வரையிலும், வம்சவழியில் அட்டவணையிடப்பட்டுள்ள இராஜாக்கள் (1:7-11) தெற்கில் இருந்த யூதா இராஜ்யத்தை மாத்திரமே ஆட்சி செய்திருந்தனர்.

ரெகொபெயாம் தமது தந்தையான சாலொமோனைப் போன்றே, விக்கிரக ஆராதனையில் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டார். அவரது மக்கள் தங்கள் மார்க்க நடைமுறைகளில், உயர்ந்த மேடைகளையும், பரிசுத்த தூண்களையும், ஆசேராவுக்குத் தூண்களையும், ஆண் விபசாரர்களையும் கொண்டிருந்தனர். ரெகொபெயாமின் ஆட்சியின்போது செய்யப்பட்ட பொல்லாங்கான செயல்கள் “அம்மோன் ஜாதியான அவன் தாய்க்கு நாமாள் என்று பேர்” என்ற கூற்றினால் அடைப்புக்குறிக்குள் இடப்பட்டுள்ளன (1 இராஜாக்கள் 14:21-31).

ஒரு சில ஆண்டுகளே ஆட்சி செய்த அபியா என்பவர், தமது தந்தையான ரெகொபெயாமின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றினார் (1 இராஜாக்கள் 15:1-8). இதற்கு நேர்மாறாக, அபியாவின் மகன் ஆசா, தேவனுடைய பார்வையில் சரியானவற்றைச் செய்தார், அருவருக்கப்படத் தக்க விக்கிரகங்களையும், ஆண் விபசாரர்களையும் [இது தமிழ் வேதாகமத்தில் “இலட்சையான புணர்ச்சிக்காரர்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது; அனேகமாக இது ஆண்புணர்ச்சிக்காரரைக் குறிப்பதாக இருக்கலாம்] நாட்டை விட்டு வெளியேற்றினார். அவர் தனது சொந்தத் தாயான (அல்லது சாத்தியமான வகையில் பாட்டியான) மாகாள் என்பவளையும் அவளது விக்கிரக ஆராதனையின் காரணமாக, இராஜாத்தியாக இராதபடி விலக்கும் அளவுக்கு மன உறுதி கொண்டிருந்தார் (1 இராஜாக்கள் 15:9-15).

வசன் 8. ஆசாவின் மகன் யோசபாத் என்பவரும் ஒரு நல்ல இராஜாவாகவே இருந்தார், அவர் தமது தந்தையின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றினார். அவர் இஸ்ரவேல் இராஜ்யத்துடன் சமாதானமாக இருந்தார் (1 இராஜாக்கள் 22:41-44). இருப்பினும் அவரது ஆட்சியின்போது, மக்கள் இன்னமும் உயர்ந்த மேடைகளில் விக்கிரகங்களை ஆராதித்து வந்தனர்.

யோசபாத்தின் மகனான யோராம் ஒரு நீதியான இராஜாவாக இருக்கவில்லை. அவர், இஸ்ரவேல் நாட்டை ஆண்டிருந்த, பொல்லாத இராஜாவான ஆகாபின் மகன் அத்தாலியாள் என்பவளைத் திருமணம் செய்துகொண்டார் (2 இராஜாக்கள் 8:16-19).

இவ்விடத்திலும் மத்தேயுவின் வம்சவழி அட்டவணையில் இன்னொரு இடைவெளி உள்ளது (காண்க 1:4, 5). யோராம் மற்றும் உசியா (அசரியா)¹⁸ ஆகியோருக்கு இடையில் கூடுதலாக மூன்று இராஜாக்கள் யூதாவில் இருந்தனர்: அகசியா, யோவாஸ் மற்றும் அம்த்தசியா (1 நாளாகமம் 3:11, 12; காண்க 2 இராஜாக்கள் 8:25-27; 12:1-21; 14:1-22). அகசியாவின் மரணத்திற்குப் பின்பு, அத்தாலியாள் என்ற கொடிய இராஜாத்தி, அரியணையைக் கைப்பற்றவும் தாவிதின் வம்சவழியை அழிக்கவும் முயற்சி செய்தாள் (2 இராஜாக்கள் 11). இருப்பினும் (அவளது சொந்தப் பேரனான) யோவாஸ் பாதுகாக்கப் பட்டார் மற்றும் அவர் பிற்பாடு யூதாவின் இராஜாவாக அரியணையில் அமர்த்தப்பட்டார். அவர் தமது ஆளுகையின்போது தேவாலயத்தில் செய்த பழுதுநீக்கும் பணிகள் நிமித்தம் நினைவுகூரப்படுகிறார் (2 இராஜாக்கள் 12). யோவாஸ் மற்றும் அவரது மகன் அமத்தசியா ஆகிய இருவருமே நல்ல இராஜாக்கள் என்ற வகையில் நினைவுகூரப்படுகின்றனர் (2 இராஜாக்கள் 12:2; 14:1-3).

வசனம் 9. உசியா (அசிரியா) மற்றும் அவரது மகன் யோதாம் ஆகியோரும் நேர்மறையாக நினைவுகூரப்படுகின்றனர், அவர்கள் “கர்த்தரின் பார்வைக்குச் சரியானவற்றைச்” செய்திருந்தனர் (2 இராஜாக்கள் 15:3, 34). இருப்பினும் யூதா நாட்டின் மக்கள் உயர்ந்த மேடைகளில் ஆராதிக்கையில், அவர்கள்மீது புறதெய்வ வணக்கச் செல்வாக்கு இன்னமும் ஏராளமாக இருந்தது (2 இராஜாக்கள் 15:4, 35). மேலும், உசியாவின் அகந்தையான செயலுக்காகத் தேவன் அவரைத் தொழுநோயால் தாக்கினார்: அவர் [உசியா,] ஆசாரியர்களுக்கு மாத்திரமே சட்டபூர்வமாக்கப் பட்டிருந்த செயலான, தேவாலயத்தில் தூபம் காட்டுதல் என்பதைச் செய்ய முயற்சித்தார் (2 நாளாகமம் 26:16-21).

யோதாமின் மகனான ஆகாஸ், புறதெய்வ வணக்கத்தில் ஈடுபட்டார், அவர் தமது சொந்த மகனையே அக்கினியில் பலியாகச் செலுத்தினார் - இது தேவனுக்கு முன்பாக அருவருப்பானதாக இருந்தது (2 இராஜாக்கள் 16:1-4)! அவர், தமஸ்குவில் இருந்த புறதெய்வ வணக்கப் பலிபீடத்தின் மாதிரியின் படியே தேவாலயத்திற்காக ஒரு புதிய பலிபீடத்தைக் கட்டுவித்தார். மேலும் அவர், தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதைக் காட்டிலும் அதிகமாக, அசிரியா இராஜாவைப் பிரியப்படுத்துதலில் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தார் என்பதாகச் சுட்டிக்காட்டும் வகையில், தேவாலயத்தில் மற்ற மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தினார் (2 இராஜாக்கள் 16:10-20).

ஆகாஸின் மகன் எசேக்கியா தேவனுக்கு உண்மையுள்ளவராக இருந்தார், அவர் உயர்ந்த மேடைகளையும், பரிசுத்த கற்களையும், விக்கிரகங்களையும், ஆசேராவின் தூண்களையும், விக்கிரகமாகப் பயன்படுத்தப் பட்டிருந்த வெண்கல சர்ப்பத்தையும் அழித்துப் போடுவித்தார் (2 இராஜாக்கள் 18:1-8). அவர், அசிரியர்கள் இஸ்ரவேல் மக்களை அடிமைத்தனையில் கூட்டிச்சென்ற வேளையில், கி.மு. 722ல் யூதாவின் மீது ஆட்சி செய்தார் (2 இராஜாக்கள் 18:9-12). இதன்பின் விரைவிலேயே, தேவன் அற்புதவிதமாக எசேக்கியாவை அவரது வியாதியில் இருந்து விடுவித்தார் மற்றும் 185,000 அசிரியர்களை மரணம் அடையச் செய்து, அழியக்கூடிய நிலையில் இருந்த எருசலேம் நகரையும் அவர் விடுவித்தார் (2 இராஜாக்கள் 18:13-19:37). எசேக்கியா, தாம் எருசலேமில் கட்டுவித்த ஒரு குளம் மற்றும் சலாகம் ஆகியவற்றிற்காக நினைவுகூரப்படுகிறார் (2 இராஜாக்கள் 20:20). அவர் கட்டிய அந்த நீர்வரத்துக் குழாய் இன்றைய நாட்களிலும் காணப்பட முடிகிறது.

வசனம் 10. எசேக்கியாவின் மகன் மனாசே என்பவர், உயர்ந்த மேடைகளை, பாகாலுக்குப் பலிபீடங்களை மற்றும் ஆசேராவுக்கு ஒரு தூணை மீண்டும் கட்டியெழுப்பியதால், தேவனுடைய பார்வையில் பொல்லானவற்றைச் செய்தார். தேவாலயத்தில் அவர், வானத்தின் சேனையைக் கர்த்தருடைய தேவாலயத்தில் தொழுதுகொண்டார் மற்றும் தமது மகனையே தீக்கடக்கச் செய்தார் (2 இராஜாக்கள் 21:1-6). இராஜா மற்றும் அவரது மக்கள் ஆகியோரால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட இந்த மொத்தமான தீயசெயல்கள் நிமித்தமாக, தேவன் யூதாவை அடிமைத் தளையில் அனுப்ப இருந்தார் (2 இராஜாக்கள் 21:10-16). மனாசேயின் மகன் ஆமோன் நல்லவராக இருக்கவில்லை; அவருக்கு எதிராக சூழ்சி செய்த அவரது வேலைக்காரர்கள் அவரைக் கொன்று போட்டனர் (2 இராஜாக்கள் 21:19-24).

ஆமோனின் மகன் யோசியா, தமது எட்டு வயதிலேயே இராஜாவானார்,

இவர் வேறே ஆவியை உடையவராக இருந்தார். தேவாலயத்தில் இருந்து நியாயப்பிரமாண புத்தகம் மீட்கப்பட்ட உடனே, மீளக்கூட்டுவித்தல் இயக்கம் ஒன்றை யோசியா தொடங்கி வழி நடத்தினார் (2 இராஜாக்கள் 22:1-23:25). அவர், நியாயப்பிரமாணத்தை மக்களுக்கு வாசித்துக்காண்பிக்கச் செய்து தேவனுடன் அவர்களின் உடன்படிக்கையைப் புதுப்பிக்கச் செய்தார். புறதெய்வ வணக்கத்தின் எண்ணற்ற பொருள்களை (விகிரகங்கள், பலிபீடங்கள், தூண்கள், நினைவுத் தூண்கள் மற்றும் பாத்திரங்கள்) மற்றும் மக்களை (ஆசாரியர்கள், ஆண் விபசாரர்கள், குறிசொல்லுபவர்கள் மற்றும் அஞ்சனக்காரர்கள் ஆகியோரை) நீக்கிப் போட்டார்.

வசனம் 11. யோசியாவின் ஆட்சியின்போது நேர்மறையான மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டிருப்பினும் தேவன், யூதாவின் மீது தமது கோபத்தைக் கட்டவிழ்த்துவிடத் தீர்மானித்தார் (2 இராஜாக்கள் 23:26, 27). மத்தேயு கொடுத்த தலைமுறை அட்டவணையில், யோசியாவின் மகன் எலியாக்கீமை விட்டுவிட்டதன் மூலம், அவர் மீண்டும் ஒரு தலைமுறையைத் தாண்டிவந்தார் (காண்க 2 இராஜாக்கள் 23:34-24:6; 1 நாளாகமம் 3:15, 16).¹⁹ பாபிலோனுக்கு மக்கள் அடிமைகளாக இழுத்துச் செல்லப்பட்ட வேளையில், எலியாக்கீமின் மகன் எக்கோனியா (யோயாக்கீன்) என்பவர் ஆட்சி செய்துகொண்டிருந்தார். இந்த “நாடு கடத்தப்படுதல்” கி.மு. 597ல் நடந்தது; அந்த வேளையில், இராஜா குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் பாபிலோனுக்குக் கூட்டிச் செல்லப்பட்டனர் (2 இராஜாக்கள் 24:8-16). அவனுடைய சகோதரரையும் என்ற சொற்றொடர், உண்மையிலேயே கூடப்பிறந்த சகோதரர்களைக் குறிப்பிடலாம் (காண்க 1:2) அல்லது ஒருவேளை “அவரது அலுவலர்களையும் நாட்டின் முக்கியமான மனிதர்களையும் குறிப்பிடலாம்” (2 இராஜாக்கள் 24:15).

இந்த வேளையில் நேபுகாத்நேச்சர் அரசரால் சிதேக்கியா என்று பெயர் மாற்றப்பட்ட மத்தனியா (இவர் எக்கோனியாவின் சிறப்பா ஆவார்), யூதாவின் அரியணையில் அமர்த்தப்பட்டார். அவர், நேபுகாத்நேச்சாரின் படை, கி.மு. 586ல் கடைசியாக எருசலேமையும் அதன் தேவாலயத்தையும் அழிக்கும் வரையில், பதினொரு ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார். சிதேக்கியாவின் கலகத்திற்காக, அவரது கண் முன்பாகவே அவரது மகன்கள் கொல்லப்பட்டனர்; பின்பு அவரது கண்கள் பிடுங்கப் பட்டன. சிதேக்கியாவும் யூத இராஜ்யத்தில் எஞ்சியிருந்த மக்களும் பாபிலோனுக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டனர் (2 இராஜாக்கள் 24:17-25:21).²⁰ இவர் கிறிஸ்துவின் வம்சவழியில் நேரடியாக இருப்பதில்லை என்பதால், இவரது பெயர் மத்தேயு எழுதிய வம்சவழி அட்டவணையில் உள்ளடக்கப்படவில்லை.

தாவீதின் வாரிசுகள் (1:12-16)

¹²பாபிலோனுக்குச் சிறைப்பட்டுப் போனபின்பு, எகோனியா சலாத்தியேலைப் பெற்றான்; சலாத்தியேல் சொரொபாபேலைப் பெற்றான்; ¹³சொரொபாபேல் அபியூதைப் பெற்றான்; அபியூத் எலியாக்கீமைப் பெற்றான்; எலியாக்கீம் ஆசோரைப் பெற்றான்; ¹⁴ஆசோர் சாதோக்கைப் பெற்றான்; சாதோக்கு ஆகீமைப் பெற்றான்; ¹⁵எலையாசார் மாத்தானைப் பெற்றான்; மாத்தான் யாக்கோபைப் பெற்றான்; ¹⁶யாக்கோபு மரியாளுடைய புருஷனாகிய

யோசேப்பைப் பெற்றான்; அவளிடத்தில் கிறிஸ்து எனப்படுகிற இயேசு பிறந்தார்.

வம்சவழியின் இந்த மூன்றாவது பகுதி (1:12-16), எருசலேமில் தாவீதின் அரியணையில் ஆட்சி செய்திராத அவரது வாரிசுகளைப் பட்டியல் இடுகிறது. ஏறக்குறைய ஆறுநூறு ஆண்டு வரலாற்றைக் கூறும் இப்பகுதி, மேசியாவாகிய இயேசுவின் பிறப்புடன் முடிவடைகிறது.

வசனம் 12. “தாவீது” என்பதற்கான குறிப்புரை, வம்சவழி அட்டவணையின் முதல் பகுதியில் இருந்து இரண்டாவது பகுதிக்கு மாறுதலை ஏற்படுத்தப் பயன்பட்டது போன்றே (1:6அ, 6ஆ), எக்கோனியா என்ற பெயரும் பாபிலோனுக்கு நாடுகடத்தப் பட்டதும், இரண்டாவது பகுதியில் இருந்து மூன்றாவது பகுதிக்குக் கடந்து செல்லப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன (1:11, 12; 1:17ன் மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்). இவ்விடத்தில் உள்ள குறிப்புரை “நாடுகடத்தப்பட்டு இருத்தல் முடிந்த பின்பான காலத்தை அல்ல, ஆனால் நாடுகடத்தப்படுதல் தொடங்கிய பின்பான காலத்திற்கே உரியதாக உள்ளது.”²¹

மத்தேயு கொடுத்துள்ள வம்சவழி அட்டவணையில் அவர், எக்கோனியாவையும் அவரது சந்ததிகளையும் உள்ளடக்கினார். இது, தீர்க்கதரிசியான எரேமியா மூலமாகத் தேவன், “இந்தப் புருஷன் சந்தானமற்றவன், தன் நாட்களில் வாழ்வடையாதவன் என்று இவனைக்குறித்து எழுதுங்கள்; அவன் வித்தில் ஒருவனாகிலும் வாழ்வடைந்து, தாவீதின் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து யூதாவில் அரசாளப் போகிறதில்லை என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்” என்று கூறியிருந்ததால் (எரேமியா 22:30) கவனிக்கத் தக்கதாக உள்ளது. மெக்கார்வீ அவர்கள், “இவர் தமக்குப் பின் அரியணையில் வீற்றிருக்க மகன் இல்லாதவராக இருப்பார் என்ற கருத்தில் மாத்திரமே சந்தானமற்றவராக இருக்க வேண்டியிருந்தது” என்று விளக்கப் படுத்தினார்.²²

இந்தக் கூற்றின்படி பார்க்கும்போது. இயேசு எருசலேமில் ஒரு அரியணையில் வீற்றிருக்கவும் பூமிக்குரிய இராஜ்யம் ஒன்றை ஆளவும் முடியாதிருந்தது. அவர் இன்றைய நாட்களில், வானத்தில் தாவீதின் அரியணையில் வீற்றிருந்து ஆளுகை செய்கிறார் (நடபடிகள் 2:29-36). அவரது ஆளுகை பெந்தெகொஸ்தே நாளான்று, அவரது சபை/இராஜ்யம் உலகத்திற்கு வந்தபோது தொடங்கிற்று. இயேசு வானத்தின் மேகங்களில் திரும்ப வருகிறபோது, அவர் இராஜ்யத்தைப் பிதாவாகிய தேவனிடத்தில் கையளிப்பார் (1 கொரிந்தியார் 15:23-26; 1 தெசலோனிகேயர் 4:16, 17).

பழைய ஏற்பாட்டின் வம்சவழிப் பதிவேடுகளில் (“சிறைப்பட்டவரான”) எக்கோனியாவின் ஏழு மகன்கள் பற்றிய விபரங்கள் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளன, மற்றும் இந்தப் பட்டியலில் செலாத்தியேல் முதலாமவராக இருக்கிறார் (1 நாளாகமம் 3:17, 18).²³ மேசொரெட்டி வசனத்தில் (MT), நாளாகம வரிசை கூறுபவர், செருபாபேலின் தந்தை “பெதாயா” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (1 நாளாகமம் 3:19), ஆனால் இதை செப்துவஜிந்த வேதாகமம் “செலாத்தியேல்” என்று கூறுகிறது. இந்தப் பிந்திய வசனமானது, மற்ற வசனப்பகுதிகளுடன் (என்றா 3:2, 8; நெகேமியா 12:1; ஆகாய் 1:12, 14; 2:2, 23) கருத்து ஒருமிக்கிறது. “இந்தப் பாரம்பரியங்களை இசைவிணக்கப்படுத்துவதற்குப் பல கருத்துக்கள் முன்னேற்றப்பட்டு தரப்பட்டுள்ளன; இவையாவையும், செருபாபேலை

பெதாயாவின் நேரடியான மகனாக்குகின்றன மற்றும் இவைகள் அவரை, சகோதரரின் இறப்பிற்குப் பின்பு அவரது மனைவியை அவரது தம்பிகளில் ஒருவர் மணத்தல் போன்ற சட்டபூர்வமான கருவியொன்றினால், செலாத்தியேலுடன் பிணைக்கின்றன (ஒப்பிடவும், உபாகமம் 25:5-10).²⁴ லூக்கா தரும் வம்சவழி அட்டவணை, “தாவீதிற்கு” பின்பு, “செலத்தியேல்” மற்றும் “செருபாபேல்” ஆகியோரைத் திரும்பவும் பிரிக்கும் வகையில், மத்தேயுவின் பதிவில் இருந்து விலக்கம் அடைகிறது (லூக்கா 3:27, 31).

செருபாபேல் என்பவர், பெர்சிய அரசரான கோரேஸினால், கி.மு. 538ல் உத்தரவு பிறப்பிக்கப் பட்டபின்பு, அடிமைத்தனத்தில் இருந்து எருசலேமுக்குத் திரும்பிய யூதர்களில் இருந்தார் (எஸ்றா 1:1-2:2). அவர் பாரம்பரியமாக, அடிமைத்தனையில் இருந்து திரும்பி வந்தவர்களுக்குத் தலைவராக இருந்து வழிநடத்தினார் என்று கண்ணோக்கப் பட்டுள்ளார் மற்றும் “யூதாவின் அதிபதியாகிய சேஸ்பாத்சர்” (எஸ்றா 1:8) என்று அடையாளப்படுத்தப் பட்டுள்ளார். இருப்பினும், சேஸ்பாத்சர் மற்றும் செருபாபேல் ஆகியோர் இரு வேறுபட்ட மனிதர்களாக இருந்திருக்கலாம், இது செருபாபேலை “யூதாவின் இரண்டாவது அதிபதி” ஆக்கியிருக்கும் (ஆகாய் 2:21). செருபாபேலைத் தேவன், இராஜரீக மற்றும் அதிகாரம் ஆகியவற்றின் அடையாளமான, “முத்திரை மோதிரம்” என்று ஒப்பீடு செய்தலானது (ஆகாய் 2:23), தாவீதின் வம்சவழியின் மூலமாக வரவிருந்த மேசியா பற்றிய வாக்குத்தத்தத்தை மறுமுறை வலியுறுத்துவதாக இருக்கலாம்.²⁵

வசனங்கள் 13-15. செருபாபேலுக்குப் பின்பு, சுமார் நானூறு ஆண்டுகள் காலகட்டத்தை, ஒன்பது பெயர்களே கூறி முடிக்கின்றன: அபியூத், எலியாக்கீம், ஆசோர், சாதோக், ஆக்கீம், எலியூத், எலிசேயர், மாத்தான் மற்றும் யாக்கோபு. ஆகையால், ஒவ்வொரு தலைமுறையும் குறிப்பிடப் பட்டிருந்ததா என்பதில் சந்தேகம் உள்ளது. இந்த மனிதர்கள் எல்லாரும் இல்லாவிட்டாலும், இவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள், ஏற்பாடுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தனர் என்பதால், இவர்களின் பெயர்கள், பழைய ஏற்பாட்டின் வம்சவழிப் பதிவேட்டில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. மத்தேயு, வேறொரு ஆதார மூலத்தில் இருந்து இந்த வம்சவழி அட்டவணைப் பதிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆசாரியக் குடும்பத்தில் இருந்து வந்தவரும், யூத வரலாற்றாளருமான யோசிப்பன் என்பவர், தமது வம்ச வழி அட்டவணையானது, அவர் “பொதுவான பதிவேடுகளில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளதை” தாம் கண்டிருந்தபடி நிலைநாட்டுவதன் மூலம் தமது சுயவரலாற்றைத் தொடங்கினார்.²⁶ இது, யூத மக்கள், தாவீதின் இராஜரீக வம்சவழி பற்றியும் அக்கறை கொண்டிருப்பார்கள் என்பதைச் சாத்தியமாக்குகிறது. மத்தேயு தமது தகவல்களைப் பொதுப் பதிவேடுகளில் இருந்தோ அல்லது இயேசுவின் குடும்பத்தில் இருந்தோ கூடப் பெற்றிருக்கலாம். யோசேப்பு, மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பில் பதிவு செய்வதற்காக, தாவீதின் ஊரான பெத்லகேமுக்கு மரியானைக் கூட்டிச்சென்றபோது, அவர் தமது சொந்த வம்சவழி பற்றி அறிந்திருப்பார் என்பது நிச்சயம் (லூக்கா 2:1-7).

வசனம் 16. இயேசுவின் வம்சவழி பற்றிய மத்தேயுவின் பதிப்பில், இயேசுவின் பூமிக்குரிய தந்தையான யோசேப்பு, யாக்கோபு என்ற மனிதரின் மகனாக இருந்தார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. லூக்கா, யோசேப்பை ஏலி என்பவரின் மகன் என்று பெயரிடுகிறார் (லூக்கா 3:23). இந்த வேறுபாடு

எவ்வாறு இசைவிணைக்கப் படுத்தப்பட முடியும்? மத்தேயு எழுதிய வம்சவழி அட்டவணையில், பல தலைமுறை இடைவெளிகள் உள்ளன என்பது செயல்விளக்கப் படுத்தப் பட்டுள்ளது, மற்றும் இதுவே இவ்விடத்தில் உள்ள வேறுபாட்டையும் விளக்கப்படுத்தலாம். யோசேப்பு உண்மையில் யாக்கோபுக்குப் பிறந்த மகனாகவும், மரியாளின் தந்தையான ஏலிக்கு மருமகனாகவும் இருந்தார் என்ற இன்னொரு சாத்தியக்கூறு உள்ளது. இது இவ்விரு வம்சவழி அட்டவணைகளுக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடுகளைத் தீர்த்து வைக்கும். மேலும், இவைகள் யாருடைய வம்சவழி அட்டவணைகள் என்பது பற்றிப் பரவலாக இருந்த நம்பிக்கையுடன் இவை கருத்து ஒருமிப்பதாக இருக்கும்.²⁷ எந்த விஷயத்திலும், யோசேப்பும் மரியாளும் ஆகிய இருவருமே தாவீதின் வம்சவழியில் வந்தவர்களாக இருந்தனர்.

யோசேப்பு இயேசுவின் “தந்தையாக இருந்தார்” என்று கூறாதபடிக்கு இந்த இடத்தில் மத்தேயு கவனமாக இருந்தார். யோசேப்பு மரியாளின் கணவராக இருந்தார், மற்றும் அவள் இயேசுவின் தாயாக இருந்தாள் என்று அவர் வலியுறுத்தினார். இந்த மொழிநடையானது அற்புதமாக கருவுறுதல் மற்றும் கன்னியிடம் இருந்து பிறப்பு என்ற வரலாற்றிற்கு வழிபரவுகிறது (1:18-25).

இயேசு, மேசியா அல்லது “கிறிஸ்து” என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளார். இந்தக்கடைசிப் பகுதியில் (1:12-16) கூறப்பட்ட, தாவீதின் மற்ற வாரிசுகள் இராஜாவாக ஆளுகை செய்யாதிருந்தாலும், இயேசு அவ்வாறு ஆளுகை செய்கிறார். அவர் தாவீதின் அரியணையில் வீற்றிருந்து ஆளுகை செய்கிறார், இருப்பினும் ஆவிக்குரிய அரியணையில் அமர்ந்து ஆளுகை செய்கிறார். அவர் என்றென்றும் அழிக்கப்படாத ஒரு நித்திய இராஜ்யத்தின்மீது பரலோகத்தில் இருந்து ஆளுகை செய்கிறார் (நடபடிகள் 2:29-36; காண்க தானியேல் 2:44; 7:13, 14).

தொகுப்புரை (1:17)

¹⁷இவ்விதமாய் உண்டான தலைமுறைகளெல்லாம் ஆபிரகாம்முதல் தாவீது வரைக்கும் பதினாலு தலைமுறைகளும்; தாவீதுமுதல் பாபிலோனுக்குச் சிறைப்பட்டுப்போன காலம்வரைக்கும் பதினாலு தலைமுறைகளும்; பாபிலோனுக்குச் சிறைப்பட்டுப்போன காலமுதல் கிறிஸ்து வரைக்கும் பதினாலு தலைமுறைகளும்.

வசனம் 17. இவ்வசனம், வம்சவழி அட்டவணைக்குத் தொகுப்புரையாகப் பணிசெய்கிறது. இது வசனப்பகுதியை அடைப்புக்கு உட்படுத்தி, 1ம் வசனத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது. 1ம் வசனத்தில் பட்டியல் இடப்பட்டுள்ள பெயர்கள் (“மேசியாவாகிய இயேசு,” “தாவீது” மற்றும் “ஆபிரகாம்”) 17ம் வசனத்தில் திரும்பிய வரிசை முறையில் தோன்றுகின்றன (“ஆபிரகாம்,” “தாவீது” மற்றும் “மேசியா”). மேலும், வம்ச அட்டவணை மூன்று பிரிவுகளாக உடைபட்டு, அவை ஒவ்வொன்றும் பதினான்கு தலைமுறைகளைக் கொண்டுள்ளன:

1. ஆபிரகாம் முதல் தாவீது வரையிலும் (1:2-6அ);
2. தாவீது முதல் பாபிலோனுக்கு நாடுகடத்தப் பட்டது வரையிலும் (1:6ஆ-11);

3. பாபிலோனுக்கு நாடுகடத்தப் பட்டது முதல் மேசியா வரையிலும் (1:12-16).

மற்ற பல கல்வியாளர்களுடன் இணைந்து, ஜேக் P. லூயிஸ் அவர்கள், இது “சுலபமாக மனப்பாடம் செய்வதற்கானதாக” இருந்தது என்று கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.²⁸ மேலும் இந்த ஏற்பாடு, யூத வரலாற்றின் மூன்று காலகட்டங்களுக்கான ஒரு தொகுப்புரையையும் அளிக்கிறது.

தாவீதின் பெயருக்குச் சமமான எண்ணிக்கை (இது எபிரெய் மெய்யெழுத்துக்களுடன் “DWD” என்று ஒலிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது) பதினான்கு ஆக உள்ளது என்ற உண்மையில் ஒரு தனிச்சிறப்புச் சிலர் கண்டுள்ளனர். (“D” என்பது அகரவரிசையில் நான்காவது எழுத்தாக உள்ளது, மற்றும் “W” என்பது ஆறாவது எழுத்தாக உள்ளது: 4+6+4=14.) இந்தக் கண்ணோட்டத்தை, “நிர்ஹென் அல்லது மறுப்பு எதையும் கொண்டிருக்க இயலாத, பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு கருத்து” என்று லூயிஸ் குறிப்பிட்டார்.²⁹

ஒவ்வொன்றும் பதினான்கு தலைமுறைகளை உள்ளடக்கிய, மூன்று குழுக்களின் ஒருங்கமைப்பு, கிறிஸ்துவின் வருகைக்கான தயாரிப்பின் காலம் முழுமையடைந்ததைக் காண்பிக்கிறது (காண்க கலாத்தியர் 4:4). இருப்பினும் கடைசிப் பிரிவை எண்ணுவதில் ஒரு சிரமம் உள்ளது (1:12-16), இது பதினான்கிற்கு பதிலாக பதிமூன்று பெயர்களையே கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. இந்த சிரமத்தைக் களைவதற்குப் பல தீர்வுகள் முன்மொழியப்பட்டுள்ளன, ஆனால் அவைகளில் எதுவும் முழுமையான திருப்தியைத் தருவதில்லை.

இரண்டாம் பிரிவில் இருந்து எடுத்துச் செல்லப்பட்டவராக, எக்கோனியாவை எண்ணுதல் என்பது ஒரு தீர்வாக உள்ளது (1:11, 12). இருந்தபோதிலும், தாவீது முதல் பிரிவில் இருந்து இரண்டாவதற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார் (1:6அ, 6ஆ), மற்றும் அவர் இரண்டாம் முறை எண்ணப்படவில்லை.

பதினான்கு தலைமுறைகளைப் பெறுவதற்காக, எண்ணிக்கையில் மரியானை உள்ளடக்குதல் என்பது இன்னொரு தீர்வாக உள்ளது. இருப்பினும், வம்சவழி அட்டவணையில் வேறு எந்தப் பெண்ணின் பெயரும் எண்ணப்படவில்லை, மற்றும் மரியாள், தாம் மணந்துகொண்ட யோசேப்பைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட தலைமுறை ஒன்றைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவார் என்று நம்புதல் கடினமாக உள்ளது.

இரண்டாவது பிரிவின் முடிவில் வரும் “எக்கோனியா” என்ற பெயர் “யோயாக்கீம்” (அல்லது ஒருவேளை “எலியாக்கீம்”); 2 இராஜாக்கள் 23:34-24:6 என்று வாசிக்கப்பட வேண்டும் என்பது மூன்றாவது முன்மொழிதலாக உள்ளது, மற்றும் இவ்வாறாக, எக்கோனியா என்ற பெயர் மூன்றாவது குழுவிற்குள் எண்ணப்பட்டு, அதைப் பதினான்கு பெயர்கள் உடையதாகும்.³⁰ இருந்தபோதிலும், மாறுபட்ட இரு பெயர்களுக்கான வசனரீதியான ஆதாரம் பலவீனமாக உள்ளது. மற்றும், இந்த முன்மொழிதல் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருந்தது என்றால், வம்சவழி அட்டவணையில் ஒவ்வொரு மனிதரின் பெயரும் திரும்பக் கூறப்படுதல் என்ற ஒத்திசைவு முறியப்பட்டிருக்கும்.

பயனற்ற வசனங்கள்? (1:1-17)

வேதாகம மாணவர்கள் பலர், மத்தேயு 1:1-17ல் காணப்படும் வம்சவழி அட்டவணையை மங்கலாகப் பார்க்கின்றனர். இந்தப் பட்டியலில் பெயரிடப்பட்டுள்ள மக்களில் சிலர் நன்கு அறியப்படாதவர்களாக உள்ளனர் மற்றும் அவர்களின் பெயர்கள் உச்சரிக்கச் சிரமமானவையாக உள்ளன. இருந்தாலும், வம்சவழி அட்டவணையானது இன்றைய நாட்களில் நமக்குச் சில முக்கியமான பாடங்களைக் கொண்டுள்ளது.

1. தேவன் தமது சொந்தக் காலநேரத்தில் தமது வாக்குத்தத்தங்களை நிறைவேற்றுகிறார்.
2. தேவன் தமக்கு எதிராகத் தமது மக்கள் கலகம் செய்யும்போது அவர்களைத் தண்டிக்கிறார்.
3. தேவன் தமது சித்தத்தை நிறைவேற்ற பாவம் நிறைந்த மக்களைக்கூடப் பயன்படுத்த முடியும்.
4. தேவன் ஒருவரது பெற்றோரின் பாவங்களை அவர் [மகன்] மீது எண்ணுவதில்லை.
5. இஸ்ரவேலை நிலைநாட்டி அதைப் பாதுகாத்ததற்கு, உலகத்திற்குக் கிறிஸ்துவைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதே தேவனுடைய முதன்மையான நோக்கமாக இருந்தது.³¹

வம்சவழி அட்டவணையில் பெண்கள் (1:1-17)

கிறிஸ்துவின் வம்சவழியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பின்வரும் ஐந்து பெண்களைப் பயன்படுத்தி, பிரசங்கம் ஒன்றை மேம்படுத்தமுடியும்:

1. தாமார் - வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு பெண் (1:3; ஆதியாகமம் 38:6-30);
2. ராகாப் - வேசியாக இருந்து விசுவாசியான ஒரு பெண் (1:5; யோசுவா 2:1-21);
3. ரூத் - உண்மை நிறைந்த ஒரு மருமகள் (1:5; ரூத் 1-4);
4. பத்சேபாள் - உண்மையற்றுப்போன ஒரு மனைவி (1:6; 2 சாமுவேல் 11; 12);
5. மரியாள் - தேவன் தமது குமாரனுக்குத் தேர்ந்துகொண்ட ஒரு தாய் (1:16; காண்க 1:18-25; 12:46-50; லூக்கா 1:26-56; 2:1-52; யோவான் 2:1-11; 19:25-27).³²

குறிப்புகள்

¹Douglas S. Huffman, "Genealogy," in *Dictionary of Jesus and the Gospels*, ed. Joel B. Green and Scot McKnight (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1992), 255. ²Macrobius *Saturnalia* 2.4.11. ³Eusebius *Ecclesiastical History* 1.7.13. ⁴யோசேப்பின் பெயர், இரு விபரங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது மற்றும் லூக்காவின் பாரம்பரிய விபரத்தில் கூட

மரியாயன் குறிப்பிடப்படவில்லை என்ற உண்மை, இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் உள்ள சிரமங்களில் உள்ளடங்கியிருக்கிறது. ⁵Jack P. Lewis, *The Gospel According to Matthew*, Part 1, The Living Word Commentary (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1976), 35. ⁶Donald A. Hagner, *Matthew 1-13*, Word Biblical Commentary, vol. 33A (Dallas: Word Books, 1993), 9. ⁷Douglas R. A. Hare, *Matthew*, Interpretation (Louisville: John Knox Press, 1993), 6. ⁸Leon Morris, *The Gospel According to Matthew*, Pillar Commentary (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1992), 20. ⁹Huffman, 255. ¹⁰David Hill, *The Gospel of Matthew*, The New Century Bible Commentary (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1972), 75.

¹¹பல வம்சவழி அட்டவணைகள், ஆண்களின் பெயர்களை மாத்திரமே அட்டவணையிருக்கின்றன. இருப்பினும், பெண்களும் உள்ளடக்கப்பட்டதற்குப் பழைய ஏற்பாட்டில் உதாரணங்கள் உள்ளன (ஆதியாகமம் 22:20-24; 25:1-6; 36:1-14; 1 நாளாகமம் 1:32; 2:3, 4, 18-20, 24, 26, 46; 3:1-9). சில விஷயங்களில், தந்தை ஒன்றுக்கு அதிகமான மனைவிகளை/மறுமனையாட்டிகளைக் கொண்டிருந்தார், எனவே இந்தப் பெண்களைக் குறிப்பிடுதல், மகன்களை வகைப்படுத்தும் நோக்கத்திற்கானதாக இருந்தது. ¹²Huffman, 255-56. ¹³Lewis, 39. ¹⁴Huffman, 256. ¹⁵Robert H. Gundry, *Matthew: A Commentary on His Literary and Theological Art* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1982), 15. ¹⁶William Hendriksen, *New Testament Commentary: Exposition of the Gospel According to Matthew* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1973), 116. ¹⁷J. W. McGarvey, *The New Testament Commentary*, vol. 1, *Matthew and Mark* (N.p., 1875; reprint, Delight, Ark.: Gospel Light Publishing Co., n.d.), 16. ¹⁸“உசியா” (ஒசியா) என்ற அர்த்தப்படுத்தப்பட்ட இராஜா யார் என்பது குறித்து சந்தேகம் உள்ளது. சிலர் இவர் அகசியாவாக இருக்கலாம் என்று கூறுகின்றனர், ஆனால் இவர் அசரியாவாக இருக்கிறார் என்பதற்கே அதிக சாத்தியக்கூறு உள்ளது (காண்க 2 இராஜாக்கள் 14:21; 15:13, 30). ¹⁹எலியாக்கீமின் சகோதரரான யோவகால் - இவர் கிறிஸ்துவின் வம்சவழியில் ஒரு பாகமாக இருக்கவில்லை - எலியாக்கீமிற்கு முன்பு மூன்று மாதங்கள் அரசாண்டார், ஆனால் இவர் பார்வோன் நேகோவினால் நீக்கப்பட்டார் (2 இராஜாக்கள் 23:31-33). ²⁰எருசலேமில் இருந்து பாபிலோனுக்கு மக்கள் நான்கு முறைகள் அடிமைத்தனையில் கூட்டிச் செல்லப்பட்டனர் (தானியேல் 1:1-7; எரேமியா 52:28-30): (1) கி.மு. 605ல் தானியேல் கூட்டிச் செல்லப்பட்ட போது, (2) கி.மு. 597ல் எக்கோனியா கூட்டிச் செல்லப்பட்ட போது, (3) கி.மு. 586ல் சிதேக்கியா கூட்டிச் செல்லப்பட்ட போது மற்றும் (4) கி.மு. 582ல் ஆளுநரான கெதலியா கொல்லப்பட்டபின்பு.

²¹Hagner, 11. ²²McGarvey, 21. ²³நேபுகாத்நேச்சாரின் ஆட்சிக்காலத்து நாட்களில் எழுதப்பட்ட பாபிலோனிய வசனப்பகுதி ஒன்று, அரண்மனையினால் ஆதரிக்கப்பட்டு உணவு வழங்கப் பட்டிருந்தவர்களின் பெயர்களைப் பட்டியல் இடுகிறது, இதில் “யூதா இராஜாவின் 5 மகன்கள்” பெயர் உள்ளடக்கப் பட்டுள்ளது (James B. Pritchard, ed., *Ancient Near Eastern Texts: Relating to the Old Testament* 3d. ed. [Princeton N.J.: Princeton University Press, 1969], 308). ²⁴H. G. M. Williamson, “Zerubbabel,” in *The International Standard Bible Encyclopedia*, rev. ed., ed. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1988), 4:1193. ²⁵இதற்கு நேர்மாறாக, எக்கோனியா (அல்லது கோனியா, யோயாக்கீன்) என்பவர் “தேவனுடைய வலது கரத்தில் முத்திரை மோதிரமாக” இருந்தாலும், அவரைத் தேவன் இழுத்துப் போடுவார் (எரேமியா 22:24). ²⁶Josephus *Life* 1.1-6; see *Against Apion* 1.7. ²⁷முன்பே உரைக்கப்பட்டபடி, மத்தேயு 1ம் அதிகாரம் யோசேப்பின் வம்சவழியைக் கண்டு பிடிக்கிறது மற்றும் ஓர்க்கா 3ம் அதிகாரம்,

மரியாள் வம்சவழியைக் கண்டு பிடிக்கிறது. ²⁸Lewis, 36. ²⁹Ibid., 37. “Gematria” என்பது நடைமுறைக்கான தொழில் நுட்பப் பெயராக உள்ளது. இது வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 13:17, 18ல் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கலாம். Gematria வுக்கான தெளிவான உதாரணம் ஒன்று *Barnabas* 9:8ல் காணப்படுகிறது. ³⁰See Hagner, 5-6.

³¹Based on Jack Wilhelm, “The Bible’s Useless Verses,” *RSVP Newsletter* 49-12-80-12 (1980). Used by permission of Jack Wilhelm, P.O. Box 2222, Florence, AL 35630. ³²Ibid.